

1. Idemo u novi događaj gdje je Isus odlučio da sa svojim učenicima prijeđe na drugu stranu obale Galilejskog jezera. Znači nakon poučavanja mnoštva naroda, rekao je učenicima da kažu narodu da idu svojim domovima.

1.1. Sam događaj je jako značajan za nas, prvenstveno jer se u njemu nalazi izjava od našeg učitelja koja glasi: „*Gdje vam je vjera?*“ Iako je izjava upućena njegovim učenicima koji su doslovno bili tamo - kada završim s ovom propovijedi - nadam se da ćete uvidjeti koliko je važno primijeniti ideju koja stoji iza Isusove izjave u naš život.

Pročitati tekst iz Biblije

2. Kroz propovijed ću uspoređivati tekst iz (Luka) sa tekstom iz (Marka), i (Mateja). Radi se o istom događaju, ali vjerujem da nam ostala dva Evandjelja mogu dati potpuniju sliku šta se zapravo događalo na Galilejskom moru.

2.1. Idemo sa prva dva stiha koja se nalaze u (Luki 8, 22-23); „*Jednog dana on uđe u lađicu s učenicima svojim te im reče: *Prijeđimo na drugu obalu jezera!* I isploviše. Dok su plovili, on zaspa.*“ U (Marku 4, 35-36) piše; „*Uvečer istog dana reče im: *Prijeđimo na drugu obalu!* Oni otpustiše narod i povedoše Isusa, tako kako bijaše u lađici. Pratili su ga i druge lađice.*“ U (Mateju 8, 23) piše; „*Kad uđe u lađicu, pođoše za njim njegovi učenici.*“

2.2. U redu, vidimo po tekstu da je Isus rekao učenicima da je vrijeme da otpuste narod koji je slušao njegovo učenje do sada, a nakon toga im je rekao da isplove sa lađicama jer je htio ići na drugu stranu obale. U (Marku) nam piše da su ga tokom plovidbe sa učenicima pratili i druge lađice: tko su ljudi iz drugih lađica? Vjerujem da odgovor imamo u (Mateju), čitamo da su za njim pošli i...njegovi učenici.

2.3. Znači ovdje se ne radi o događaju kojem prisustvuju samo dvanaestorica izabranih apostola, vjerujem da se radi puno većem broju od dvanaest. Naime do ovog događaja mnoštvo je pratilo Isusa, i neki iz tog mnoštva su odlučili postati njegovi učenici.

2.4. Znamo po izvještajima koji se nalaze u Evanđeljima da je Isus oko 70-tak učenika poslao da svome narodu navješćuju dolazak kraljevstva Božjeg.¹ Tako da, sada se na moru sa Isusom i dvanesticom nalazi barem još 70-tak ljudi ako ne i više.

2.5. Po povijesnim podacima, na jednu brodicu moglo je stati 10-12 ljudi u to vrijeme, što znači da je sa Isusom na drugu obalu išla mala flota² brodica.

2.6. Da sumiram, znači imamo barem 10-tak brodica koji sada plove prema drugoj strani obale, i imamo Isusa koji je odlučio smjestiti se u krmu³ brodice i odspavati malo – vjerujem da je bio iscrpljen od brojnih dnevnih aktivnosti koje je činio tokom svoje službe.

3. Idemo polako dalje sa usporedbom sinoptičkih Evanđelja⁴, u (Luki 8, 23-24) piše: „**Uto se na jezero spusti oluja, lađica se napunjala vodom, i bijahu u pogibli. Pristupiše k njemu, probudiše ga i rekoše: *Učitelju, učitelju, ginemo!***“ U (Marku 4, 37-38) piše: „**Uto nastade jaka oluja, a valovi su se bacali u lađicu tako da su je već napunjali. On je spavao u krmu na jastuku. Tada ga probude i reknu mu: *Učitelju zar ti nije stalo što ginemo?***“ I u posljednjem (Mateju 8, 24-25) nam piše: „**I, evo, nastade na moru veliko gibanje tako da valovi gotovo pokriše lađicu, a sam spavaše. Tada pristupiše učenici k njemu, probudiše ga i rekoše mu: *Gospodine, spasi, ginemo!***“

3.1. Prvo ću malo govoriti o Galilejskom moru, ono je slatkovodno kopneno jezero dugo oko 21 kilometar, a široko oko 13 kilometara. Rijeka Jordan teče kroz njega, od sjevera prema jugu, na putu do Mrtvog mora. Zapadne obale Galilejskog jezera udaljene su oko 24 kilometra od Nazareta - gdje je Isus proveo svoje djetinjstvo. Budući da je oko 209 metara ispod razine mora, jezero postaje prilično toplo tijekom određenih razdoblja. Hladan zrak koji se spušta s oštro uzdignutih brežuljaka, susreće topli zrak koji se diže iz vode. Rezultat je iznenađna i jaka oluja. Zbog toga, možemo pretpostaviti da je takva oluja nastala kada su Isus i njegovi učenici prelazili Galilejsko jezero.

3.2. Ok, idemo dalje, čitali smo u tekstu: učitelju ginemo, učitelju zar ti nije stalo što ginemo, Gospodine, spasi, ginemo...ove riječi nije rekao bilo tko, to su rekli profesionalni ribari, to su ljudi koji su vjerojatno od malih nogu bili spojeni sa Galilejskim jezerom. I ako oni govore da će poginuti, onda je to stvarno tako. Drugim riječima, to ne govore neiskusni ljudi koji se možda po prvi put u svome životu suočavaju sa takvom olujom – i zbog straha – dolaze do zaključka koji je nerealan.

3.3. Isto tako, vjerujem da je to potpuno normalna reakcija sa njihove strane, bilo tko od nas da se nalazi u nekakvoj vrsti opasnosti bi učinio isto. Dati ću primjer, ja živim u zgradi sa drugim stanarima, događa se požar u mojoj kuhinji, nakon šta sam ga pokušao sanirati, uvidio sam da je to nemoguće, požar se samo još više raširio, pozvao sam vatrogasce, i odlučio sam sa svojom obitelji izaći van iz zgrade, tokom izlaska aktivirao sam protupožarni alarm da obavijestim sve svoje susjede da su u opasnosti zbog požara. To isto se dogodilo sa Isusovim učenicima, oni su samo htjeli obavijestiti svoga učitelja – koji je spavao – da je u opasnosti. Nakon šta su ga probudili su mu rekli; „*Zar ti nije stalo šta ginemo*“, možemo ovu izjavu protumačiti na dva načina; pod 1) „*Isuse spasi nas, mi znamo da ti to možeš, zar nismo mi tvoji učenici koji su na prvom mjestu u tvojim očima, zar mi ne*

1 (Luka 10, 1-11)

2 Flota je **ukupni broj** brodova jedne države, odnosno trgovačkih, putničkih ili riječnih brodova u vlasništvu neke kompanije (brodara) ili države.

3 Krma je stražnji dio broda, brodice ili čamca nasuprot pramcu. To je onaj dio broda gdje se nalazi kormilo i propeleri.

4 Sinoptička evanđelja (koji ima sveobuhvatan pogled) zajednički je naziv za Evanđelje po Mateju, Evanđelje po Marku i Evanđelje po Luki.

Ta tri evanđelja imaju mnoštvo podudarnosti u prikazivanju i opisivanju događaja, i u tome se razlikuju od četvrtog evanđelja, Evanđelja po Ivanu.

zaslužujemo tvoju zaštitu?” Ili, pod 2) „Kako možeš biti miran i spavati dok nam se događa to što nam se događa, zašto ne reagiraš na ovu situaciju kao svi mi ostali normalni ljudi, ispada kao da ti nije važan vlastiti život.“

3.4. Nažalost ne mogu ući potpuno u um učenika, ne znam koja se misao više vrtjela u njihovim glavama, da li prva, ili druga?

4. Vidimo po daljnjem tekstu da je Isus smirio oluju, ali im je nakon toga rekao; „*Gdje vam je vjera?*“ Pitanje izranja: zašto bi Isus sumnjao u njihovu vjeru, zar nisu oni vjerovali da ih on može spasiti? U (Mateju 8, 25) su i rekli: „*Gospodine, spasi, ginemo!*“...zar nije to dokaz njihove vjere?

4.1. Vjerujem da ključ koji otvara vrata ideje koja stoji iza riječi: „*Gdje vam je vjera?*“, se nalazi u Isusovoj mirnoći koju je vizualno demonstrirao spavanjem svojim učenicima – iako je prijetnja bila realna.

4.2. Da bi razumjeli zašto Isus opominje svoje učenike, moramo razumjeti stanje ljudskog srca. Da bi razumjeli stanje ljudskog srca, pođimo skupa u Stari Zavjet, točnije u (Knjigu Izlaska).

4.3. Napraviti ću kratak uvod u događaj koji se nalazi u (Knjizi Izlaska), znači Jahve je preko Mojsija, odlučio osloboditi svoj narod od faraonske ruke, i učinio je to kroz mnoga nad prirodna čudesa koja su pritislula faraona da odluči osloboditi Božji narod - da ih pusti da odu u obećanu zemlju koju im je Jahve obećao preko njihovih otaca (Abrahama, Izaka i Jakova.) Kroz njihovo putovanje, Jahve se pobrinuo da imaju sve kako bi preživjeli putovanje kroz pustinju; izvori vode su nastajali gdje ih prije nije bilo, hrana im je doslovno padala u ruke sa nebesa, tokom dana Jahvin oblak im je davao potrebnu sjenu da ne bi izgorjeli od sunca u pustinji, itd., itd. Uglavnom, Izraelci nisu imali pravo dati prostora nevjeri s obzirom na sve dokaze koji su upućivali da će Jahve kroz Mojsija zasigurno ispuniti svoje obećanje, a to je: odvesti ih u obećanu zemlju.

4.4. Ok, sad idemo u tekst, kroz nekoliko primjera ću vam pokazati stanje njihovih srca: kada su Izraelci stigli u pustinju počeli su se buniti...kako su Mojsije i Aron njih doveli u pustinju samo da bi ih izgladnjeli, drugim riječima kako bi ih ubili. U jednom trenutku su rekli: „*Oh, da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonca s mesom i jeli kruha do mile volje.*“⁵ U drugom događaju su se bunili kako ih Mojsije i Aron zasigurno žele žeđom pomoriti, njih, njihovu djecu i stoku.⁶

4.5. Nažalost, po djelima i riječima izraelskog naroda vidimo da nisu marili za Jahvina obećanja, njihova ovozemaljska tjelesna zadovoljstva su im bila važnija, oni su radije htjeli biti ponovno u rukama faraona koji ih je ugnjetavao – ali im je dao jesti meso i kruha do mile volje – nego u rukama Jahve, Boga svoga, koji ih je čudesima izbavio, i vodio u obećanu zemlju. Oni nisu vjerovali da im Jahve želi dobro, iako je Jahve svim svojim postupcima prema njima dokazao da im želi dobro. Drugim riječima, njihova nevjera nije proizlazila iz manjka dokaza, ona je proizlazila iz stanja njihovih srca...oni nisu htjeli ići Jahvinim putem, oni su htjeli svojim putem ići, oni su htjeli da njihov život bude ispisan njihovim planom i scenarijem.

5 (Knjiga Izlaska 16, 3)

6 (Knjiga Izlaska 17, 3)

5. Idemo sada probati tu ideju primijeniti u događaj koji se odvija na Galilejskom jezeru, osobno vjerujem da Isus u svojim učenicima vidi sličnu nevjeru koju su imali njihovi preci. Zašto to vjerujem?

5. 1. Idemo se podsjetiti šta su sve do sada njegovi učenici doživjeli sa Isusom: neki od njih su prisustvovali njegovom krštenju kada je Bog Otac rekao: „*Ti si Sin moj, Ljubimac, koji mi je mio!*“. Neki od njih su bili izliječeni od zlih duhova. Neki od njih su vidjeli kako Isus liječi gubavca od gube, nekima je Isus izliječio članove obitelji. Mnogi su vidjeli kako Isus čini da invalid prohoda, mnogi su prisustvovali Isusovom Govoru na Gori gdje je izliječio mnoštvo ljudi dok je prolazio pored njih...i svi su ti nad prirodni događaji bili popraćeni onim zbog čega je Isus prvenstveno došao na svijet, a to je: pokazati put - svome narodu prvenstveno, a onda i ostalom čovječanstvu - prema kraljevstvu Božjem.

5.2. Njegovi učenici, njegov uži krug, oni su imali privilegiju biti svjedoci Isusove službe u svakom pogledu ...Šimunu (Petru) je rekao da će i dalje biti ribar, ali umjesto riba da će ljude loviti u mrežu. Dok su klasje trgali jer su bili gladni, čuli su kako Isus pred farizejima govori da je Sin Čovječji (Mesija). Kada su bili na privatnoj zabavi kod Mateja carinika, čuli su svoga rabbia kako govori farizejima da će jednog dana njegovi učenici tugovati jer će im on biti ukraden – iako je Isus govorio o zaručniku i svatima – sigurno su ga nakon usporedbe njegovi učenici pitali šta misli pod tom usporedbom. Dok su išli u grad Nain s njim, pred njihovim očima je uskrsnuo jednog mladića iz smrti. Kada ga je mnoštvo naroda pokušalo spriječiti da ode od njih, on bi svojim učenicima rekao da moraju ići dalje u druga sela i mjesta, kako bi čuli njegovu Radosnu Vijest. Vodio je s njima mnoge privatne razgovore gdje ih je poučavao o važnosti razumijevanja; tko je Bog, tko će baštiniti kraljevstvo Božje, koji je Božji plan sa njegovim Sinom, i kakvu ulogu oni, kao njegovi učenici imaju za odigrati prije nego baštine kraljevstvo Božje.

5.3. I tim ljudima Isus govori; „*Gdje vam je vjera?*“ Da li on s pravom pita svoje učenike to pitanje? Ja vjerujem da da. Isus zna da njihova reakcija proizlazi iz nevjernog srca, iako su rekli da ga žele slijediti, iako su se proklamirali kao njegovi sljedbenici, kada je nevolja zakucala na vrata, baš kao i izraelski narod u Starom Zavjetu, gdje su rekli: „*Šta ste nas doveli u pustinju da nas ubijete glađu?*“, Isusovi učenici su rekli: „*Zar ti nije stalo šta ginemo, spasi nas!*“ Njihova reakcija je proizašla iz nevjernog srca, sve šta su vidjeli i doživjeli, i čuli od Isusa, je u ovom trenutku palo u vodu.

5.4. Drugim riječima, oni nisu duboko u sebi vjerovali, tko je Bog, tko je Isus, oni nisu vjerovali u Božji plan za njih kao pojedince, oni nisu vjerovali da Bog ima pravo isplanirati njihov životni put kako on hoće, oni su htjeli svojim putem ići, i to su pokazali svojom reakcijom: „*Meni se ovo sada ne smije dogoditi, ja tu ne želim umrijeti, i neću umrijeti, zar me je stvarno Bog doveo na ovaj brod da umrem, NE, ja to ne prihvaćam.*“

5.5. Isus uviđa da je to istina, i on im govori; „*Zar niste dovoljno čuli i vidjeli kako bi znali i vjerovali da ovo nije vaš kraj, zar vam nisam kroz naše zajedničko druženje dao do znanja koji plan Bog želi s vama sprovesti u djelo, da li sam vam ja u bilo kojem trenutku nagovijestio da ćemo svi skupa poginuti usred velike oluje na moru? Na kraju, zar vam moje spavanje nije dalo na znanje da je sve u redu, i da se ne trebate brinuti? Ali, sve to nije bitno kao ovo šta ću vam slijedeće reći: zar Bog nema pravo sa svojim stvorenjem da čini šta god on hoće, zar vas to ne učim cijelo vrijeme, zar vas ne učim da se pouzdate u suverenost Božju koja je okrunjena njegovom dobrotom, dobrotom plana da dovede svoje izabrane u svoje kraljevstvo?...e tu ste pali, vi zapravo ne vjerujete u Božju dobrotu, vi ste svojim činom nevjere pokazali da ne želite da vas Bog dobrotom svojom vodi ka cilju.*“

5.6. Ako moj prijedlog ovdje drži vodu, onda, iako je njihov strah bio legitiman, iako je realnost opasnosti u kojoj su se nalazili itekako bila stvarna, trebali su pobijediti svoj iracionalni strah i reći sami sebi: „Bože u tvojim smo rukama, neka se tvoja volja ispuni sada i ovdje, mi vjerujemo da nam ti želiš dobro i da će nam kraljevstvo Božje dati u baštinu nakraju našeg putovanja na zemlji - kada god to bilo.“ I Isus vjeruje da su s obzirom na sve šta su do sada prošli s njim trebali imati takvu vjeru.

6. Idemo sa primjenom za nas, mi nemamo direktnu objavu niti Boga, niti njegovog Sina kada će nam se šta dogoditi, niti koju ulogu Bog želi da izvršimo za njega dok smo živi. Na neku ruku tu smo hendikepirani, ali opet...kad pomislim da mi Isus sada dođe doslovno i kaže kada ću umrijeti, i na koji način ću umrijeti...mislim se, ma bolje mi je da ne znam.

6.1. Ali ono šta imamo...je Isusovo učenje, i ono nas uči da će sva djeca Božja kad tad biti iskušana nevoljama u svom životu, i onda će izaći na vidjelo naša prava vjera ili nevjera.

6.2. Možda vam ovo šta ću sada podijeliti sa vama može biti utjeha na neki način, kroz moj osobni hod s Bogom bio sam kušan nebrojeno puta, i sada s ove perspektive mogu Bogu samo reći: „Sva slava i hvala tebi pripada Oče nebeski“, a zašto to govorim? Pa zato jer sam svaki put prije iskušenja stvarno vjerovao da imam vjeru, a zapravo je nisam imao. I kako je jedno iskušenje prošlo, a nakon toga drugo došlo, ja sam rastao u spoznaji da rastem postepeno u onoga koji stvarno ima vjeru. Ok, a gdje je utjeha u svemu tome? Bog je nevjerovatno strpljiv, i uporan kada nekoga uzme pod svoju ruku u namjeri da ga dovede k sebi. Drugim riječima, Bog ne traži da ga savršeno slijedimo ODMAH, ali želi da kroz iskušenja učimo, i rastemo kao vjernici.

6.3. S druge strane, ako će nam meso i kruh - naš plan za naš život - za kojim su žudjeli Izraelci biti važniji od Božjeg obećanja, nažalost, umrijet ćemo u nevjeri, i nećemo baštiniti kraljevstvo Božje.

7. Za kraj: na kraju 25. stiha čitamo da su se učenici čudili autoritetu Isusovom kada je smirio vjetar i more. Ne znam koje značenje stoji iza ovog teksta, neki učitelji govore da je taj čin dokazao da je Isus Bog. Možda i je, ali ono šta znamo po biblijskim izvještajima da on nije jedini čovjek koje je činio slična čudesa. Mojsije je kao prorok zamračio sunce u Egiptu, učinio je da sve rijeke u Egiptu zacrvene i pretvore se u krv, razdvojio je more kao bi izraelski narod po dnu mora mogao preći na drugu obalu...tako da, zašto se čude Isusovi učenici iako znaju da je slične stvari prorok Mojsije činio? Ne znam. Ali jedno znam, (Knjiga o Jobu 38, 8-11) nam ovako govori:

„Tko li zatvori more vratnicama
kad je navrlo iz krila majčina;
kad ga oblakom k'o haljom odjenuh
i k'o pelenam' ovih maglom gustom;
kad sam njegovu odredio među,
vrata stavio sa prijevornicama?
Dotle, ne dalje, rekao sam njemu,
tu nek' se lomi ponos tvog valovlja!“

7.1. Vjerujem da su Mojsije i Isus znali tko je zapravo vladar i stvoritelj svega, i da su oni samo posrednici kojima je Bog Otac dao autoritet da čine to što čine u njegovo Ime.